DE SICY SATIVA. CAP. CCLXVI.

NOMINA.

C ΣΙΚΥΣ, καὶ σίκυος ἄμφω. Græcis, Cucumis & Cucumer Latinis dicitur. Officinæ latinam appellationẽ retinuerunt. Aëtius Anguriũ etiam uocari tradit. Germani Cucumern uocant. Cucumer autem, ut Varroni placet, dicitur à curuore, quasi Curuimer. Sicyn uerò Græci ex aduerso ἀπὸ τοῦ σβύειν καὶ κύειν, quod scilicet appetentiã concumbendi minimè stimulet, nominasse uidentur. Hinc celebratum Græcis prouerbiũ est, ut ex Athenæo annotauit Hermolaus: Texens pallium mulier cucumerẽ deuoret, quòd textrices magna ex parte, si Aristoteli credimus, impudicæ sint, & opportunæ Veneri. Vt ergo ijs impetus infrenet & elanguescat, adagiũ edendos cucumeres textricibus consulebat.

Cucumer unde dictus.

Sicys.

Adagium.

Textrices magna ex parte impudicæ.

GENERA.

Pepones. *Melopepones.*

Cucumerũ genera sunt Pepones & Melopepones, in quos statim degenerant, figura tantum & quantitate inter se dissidentes. Siquidem qui magnitudine excedunt, aut in longitudinẽ procedunt, quales multis locis nascuntur, Pepones quondam uocati fuerunt. Sed qui formam & effigiẽ mâli referunt, & humi rotundantur, Melopepones Græcis uocantur, facto ex Pepone & mâlo nomine: neq; inter Pepones & Melopepones aliud quàm quod sumitur ex figura quondam, ut diximus, discrimen fuit. Totum hoc genus Palladius Melones, quasi μήλωνας, id est, pomeos, à mâlorum figura appellauit, quo nomine maior pars hodie medicorũ simul cum officinis utitur. Sunt itaq; in uniuersum tria Cucumerũ satiuorum genera. Primum genus absolutè Cucumis, à nostræ ætatis herbarijs, cum adiectione Cucumis citrinus, hoc est, flauus, à colore quem habet cum maturuerit, appellatur. Aëtius, quod equidem sciam, primus Anguria uocari tradit, quæ ueteribus σίκυα, id est, Cucumeres nominantur. Horum sanè plura sunt genera, nos quatuor potiora

Melones cur dicti.

Cucumis.

Anguria.

D cõmemorabimus, quorũ etiã picturas exhibemus. Primi generis est uulgaris Cucumer, fructũ obtinẽs oblongũ & maculosum, germanicè uocat gemeyn Cucumern. Sunt qui illum priuatim Anguriã appellent. Ad quod sanè nomen alludentes Germani nostri, alio nomine Gurcken nominant. Alterius generis Cucumer est peregrinus, quem uulgus Turcicũ nuncupat, priori multò maior ac procerior folijs, floribus & fructu, qui ut in primo nõ est maculosus, sed tamen oblongus etiã. Germani Türckisch Cucumern appellant. Fructus eius admodũ flauus existit, hinc est quod multi eundẽ priuatim Citrulum & Citreolũ, quasi citrinũ, hoc est, flauũ uocent. Huius semina alba & lata sunt. Tertij generis Cucumer est qui marinus dicitur, Turcico, quod ad folia, flores & semina attinet, ferè similis, nisi quod in hoc omnia sint minora. Fructus uerò rotundus, ut pictura monstrat. Vulgus Zucco marin uocat. Germani meer Cucumer. Officinis perinde atq; Turcicus ignotus. Quarti generis Cucumer est, quem officinę hodie Citrulũ uocant. Folia habet ferè Colocynthidis, multifariã dissecta & incisa: fructũ rotundũ, herbacei coloris, & in eo semina lata, & colore spadicea, hoc est, in rufo atra. Nos officinas respicientes nominauimus hunc Cucumerẽ citrulũ, germanicè Citrullen. Alterũ genus Cucumeris est, qui nunc simpliciter Pepon, ἀπὸ τοῦ πεπαίνεσθαι, hoc est, matureſcere dicit. Is enim mitis ac tener maturitate flaccescit. Germani Pfeben appellant. Tertiũ genus Cucumeris hodie Melon ab omnibus uocatur, Germani Melaun nominant. A priore forma & suauitate differt: rotundior siquidẽ & mâli cotonei quasi formã referẽs, mitiorq; existit. Discrimen hoc sentientes posteriores Græci σίκυα simpliciter dixerunt, quem nos priuatim modo Cucumerẽ uocamus. Adiecta autem Peponis uoce, hunc quem nostra ętas priuatim Peponẽ nominat, σίκυα πέπονα, id est, Cucumerẽ Peponẽ dixerunt, mitẽ scilicet & maturitate tenerũ Cucumim innuentes. Sub quo eum etiam, quem à tereti ac rotunda mâli effigie μήλωνα peculiariter dixerunt, complexi sunt.

Citreoli aut Citruli.

Pepo.

Melon.

FORMA.

Cucumis. Cucumis sarmentis uiticulisq; prælongis serpit, in ramosq; uitis modo se diffundit, ta-

A dit, tamen ob caulis infirmitatẽ humi spargitur, bat: folio anguloso, flore luteo, fructu cartilagi tum herbacei, tũ citrini, tum nigri. Pepo uite se reptantibus, uitigineis ferè frondibus, scabris, fl culatim striato, prominulis puluinorũ toris, stri coëuntibus, ibidemq; stellatim decussatis, cute a carne intus suaui, seminibus in utero liratim dig

LOCVS.

Pingui gaudet solo, locisq; apricis uberior pr pones bene cultis locis, eoq; lætius si subinde rig sole irradiata: ideoq; cum annus est pluuiosus & nis proueniunt. Libertate etiam gaudent, qua Peponum & Melonum apud Norimbergam, pidum, prouenit.

TEMPVS.

Æstatis fine, Iulio potissimũ mense, matures priuatim Cucumeres dicti.

TEMPERAMEN

In Cucumeribus superat humida & frigida te sed quasi in secundo censetur ordine. Attamen ciat, haud etiam humidæ fuerit naturæ, sed iam modo ordine, aut in secundo incipiente.

VIRES. EX DIO

Satiuus Cucumis bonam facit aluum, stomac

B nec corruptionẽ sentit. Prodest ueticæ. Olfactu eius mediocriter urinã cit. Cum lacte aut passo Folia eius cum uino illita, morsus canum sanant ponis autem caro comesta urinam cit. Inflamma rior eius cortex contra adustionem infantiũ, qu nitur. Fronti ut oculorũ fluxiones auertat, impo ne in sole siccatus succus, smegma fit ad exterge ciliandum. Radix sicca, & cum hydromelite dr mouet. Quod si quis modicè à cœna uomere cup & ulcera in modum faui concreta, ceria uocant,

EX GAL

Cucumis esculentus maturus quidẽ tenuiori est, crassioris. Sed & abstergendi & incidendi f mouent, & corpus splendidum reddunt: at mag atq; cribrato, uice pulueris absterſorij utatur. In di facultas, quàm in fructus ipsius carne. Vniue larga humiditate existit. Habent & quandã abs & deorsum expeditius quàm Cucurbita & Me rò abstergant, discere licet sordidam cutem defri solis calore factas, & lenticulas faciem occupante possunt. Semen quod in eorum ueluti carne co renibus etiam calculo infestatis sit accõmodatur cum, potissimũ quando non rectè concoquitur. lera dicitur, inducere consueuit. Etenim priusqu mitioni quoque idoneus est: largiusq; ingestus sunt succi supermandet, omnino uomitum conc